அலகு 1

கலையும் பண்பாடும்

பண்படுதலே பண்பாடு என அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. இது மரபு சார்ந்தது. பண்பாட்டின் படிநிலை வளர்ச்சியே ஒரு மனிதனை – பிற மனிதன், சமூகம், நாடு, உலகம் என்பனவற்றுடன் தொடர்புபடுத்துகிறது கலைகள் பண்பட்ட சமூகத்தின் வெளியீடுகள். இவை செவ்வியல் கலைகள், நாட்டார் கலைகள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. மன இறுக்கத்தைக் களைந்து மனிதனுக்கு இன்ப உணர்வை அளிக்கும் கலைகள் மொத்தம் அறுபத்து நான்கு எனப்படுகின்றன. இத்தகைய கலைகளை வெளிப்படுத்தும் வாயில்களான விழாக்கள் மக்களால் பல வகைகளில் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. மக்களின் பண்பாடு, கலை, விழாக்கள் என்பனவற்றை வெளிக்காட்டும் காலக்கண்ணாடியாக அவர்தம் இலக்கியங்கள் அமைதல் இயல்பு. இந்நோக்கில் தமிழர் பண்பாடு, அவர்தம் கவின்கலைகள், அவற்றைச் சிறப்பிக்கும் விழாக்கள் என்பனவற்றை இவ்வலகு முதன்மைப்படுத்துகின்றது.

கற்றல் அடைவுகள்

- இலக்கியத்திற்கும் சமூகத்திற்குமுள்ள தொடர்பினை இலக்கியங்களை வாசிப்பதன் வழியாகவும், கலந்துரையாடல்கள் விவாதங்கள் வாயிலாக வும் அறிந்துகொள்ளுதல்.
- வெளியீட்டு உத்திகளைப் பல்வேறு படைப்புகளின் வாயிலாக அறிந்து, அவற்றைத் தங்கள் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துதல்.
- ஊடக நிகழ்ச்சிகளைப் பார்வையிட்டு ஊடகப்படைப்புகள் குறித்து அறிந்து, ஊடகங்கள் வாயிலாகப் படைப்புகளை வெளியிடுதல்.

தமிழர் பண்பாடும் இலக்கியமும்

பண்பாட்டிற்கும் பண்பு என்பதற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பது போல் பலர்க்கும் தோன்றும். பண்படுதல் என்பது திருந்துதல், செம்மைப்படுதல், தகுதியாதல் என்று பொருள்படும். இவ் வினைச்சொல்தான் பண்பாடு என நீண்டு பெயராக அமைந்திருக்கிறது. 'தமிழர் பண்பாடு' என்றால் தமிழ் மக்களுக்கே உரிய திருந்திய மனப்பான்மை என்று பொருள்படவேண்டும். தமிழ் மொழியிலேயும் தமிழ் இலக்கியங்களிலேயும் இத்தனிப்பட்ட திருந்திய மனப்பான்மை தெளிவாகவும் சிறப்பாகவும் விளங்குவதாகும்.

பண்பாடு குறித்து மாத்யூ ஆர்னால்டு கொண்ட கொள்கையையே நாமும் ஒத்துக்கொள்வோம். இவர் கருத்தில், 'கல்ச்சர்' எனப்படுவது ஒருவன் தன் குணநலன்களை நிரப்புவதிலும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தின் நலன்களைப் பேணுவதிலும் பேரவாக் கொண்டிருக்கும் பக்குவ நிலையே ஆகும். குணநலம் என்பதில் அறிவுநலம் முதலியவும் அடங்கினவாக இவர் கொண்டனர். எனவே அறிவு, குணம் முதலியவை மேன்மேலும் நிரம்பிச் சமுதாய நலத்தை மேன்மேலும் பேணுகிற மனநிலை கல்ச்சர் எனப்படும். மேன்மேலும் ஏற இடங்கொடுத்துக் கொண்டே செல்வதுதான் இதன் இயற்கை. மேன்மேலும் பயிற்சியினால் திருந்திப் பண்பட்டுக் கொண்டே வரும் மனப்பான்மை தான் 'கல்ச்சர்' என்றும் பண்பாடு என்றும் கூறப்படுவதன் இயல்பு.

பண்பாட்டின் தன்மை எவ்வாறு அறியப்படுகின்றது? 'மக்கள் அறிந்தவற்றுள்ளே சிறந்தவற்றாலும், சிந்தித்தவற்றுள்ளே சிறந்தவற்றாலும்' என்றுதான் பதில் சொல்லவேண்டும் என்பார் மாத்யூ ஆர்னால்டு. ஆகவே, இவையிரண்டும் சிறந்து காணப்படுகின்ற இலக்கியங்களால் பண்பாடு நமக்குப் புலப்படும் என்பது தெளிவாகின்றது. அதாவது ஓர் ஆசிரியனது பண்பாடு அவன் இயற்றிய இலக்கியத்தால் புலனாகுமென்பதே கருத்து.

ஒரு சமுதாய மக்களிடத்தில் அல்லது ஒரு தேசத்து மக்களிடத்தில் உள்ள விசேஷமான பல இயல்புகளையும் உணர்வதற்குக் கருவி யாது? இவர்களுடைய பொதுப் பண்பாடு இலக்கியத்தால் விளங்குமா? ஒருவாறு விளங்கும் என்றே நாம் துணிந்து கூறலாம். 'நிலத்தினுடைய இயல்பை அதிலே முளைத்த முளை காட்டும்; இதுபோல, குலத்தின் இயல்பை அதிலே பிறந்தவருடைய சொல் காட்டும்' என்று திருவள்ளுவர் கூறினார்.

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டும்; காட்டும்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல் (குறள் – 959)

என்பது அவர் திருவாக்கு.

இது பண்பாட்டின் விஷயத்திலும் உண்மையேயாம். ஒரு சமுதாயத்தை அல்லது ஒரு தேசத்து மக்களின் பொதுமையை நிலத்திற்கு ஒப்பாகச் சொல்லலாம். நடையுடைபாவனை, மொழி, இசை, சிற்பம் முதலிய கலைகள், அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள லட்சியங்கள், சமயக் கொள்கைகள், பிறமதம் பொறுத்துக்கொள்ளும் இயல்பு, அரசியல் கொள்கைகள், அரசியல் வரலாறுகள், சமுதாய நிலைமை, பெண்களின் நிலைமை, அறிவியல் சிறப்பு, கல்வி நிலையங்கள், நூல் நிலயங்கள், விஞ்ஞான நிலையங்கள் முதலியவை சிறப்பாகக் கூறத்தக்கன. இவற்றுள் 'தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்' எவ்வகையான பண்பாடுகளை உணர்த்துகின்றன என்று நோக்குவோம்.

பண்பெனப்படுவது

மா மலர் முண்டகம் தில்லையோடு ஒருங்கு உடன்
கானல் அணிந்த உயர் மணல் எக்கர்மேல்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கைசேர்த்த
நீர்மலி கரகம்போல் பழம்தூங்கு முடத்தாழைப்
பூமலர்ந்தவை போல,புள் அல்கும் துறைவ! கேள்!
'ஆற்றுதல்' என்பது ஒன்று அலர்ந்தவர்க்கு உதவுதல்;
'போற்றுதல்' என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை;
'பண்பு' எனப்படுவது பாடு அறிந்து ஒழுகுதல்;
'அன்பு' எனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை;
'அறிவு' எனப்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல்;
'செறிவு' எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை;
'நிறை' எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை;
'முறை' எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர் வௌவல்;
'பொறை' எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்;
ஆங்கு அதை அறிந்தனிர் ஆயின், என் தோழி
நல்நுதல் நலன்உண்டு துறத்தல் – கொண்க! –
தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்;

– கலித்தொகை: 133

இலக்கிய வரலாற்றை நாம் நோக்கினால், தமிழர்களது பண்பாடு எப்படி வளர்ச்சியுற்று வந்திருக்கிறது என்பது ஒருவாறு விளங்கும். ஆதியில் அவர்கள் உலகப்பற்று உடையவராய், உலக சுகங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். எனினும், கவிஞர்கள் சிலர் தங்கள் கவித்வ திருஷ்டியால் உயர்ந்த லட்சியங்களைக் கண்டு, அவற்றைத் தமிழ்மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினர்.

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம்; இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலு மிலரே; முனிவிலர்;
துஞ்சலு மிலர் பிறர் அஞ்சுவ தஞ்சி;
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர்; பழியெனின்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்; அயர்விலர்;
அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே (புறம். 182)

என்ற செய்யுள் இதற்குச் சான்று. வேறுசிலர் ஞானிகட்குரிய சமநிலையைத் தங்கள் அறிவுத் திறத்தால் உணர்ந்து அதன்கண் நின்று தம் ஒழுக்கச்சிறப்பைப் புலப்படுத்தினர்.

யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்;
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா;
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன;
சாதலும் புதுவ தன்றே; வாழ்தல்
இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே; முனிவின்
இன்னா தென்றலு மிலமே; மின்னொடு
வானம் தண்டுளி தலைஇ ஆனாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோல் ஆருயிர்
முறைவழிப் படூஉம் என்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தனம் ஆகலின், மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே;
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினு மிலமே
(புறநானூறு: 192)

என்ற செய்யுளால் இது விளங்கும்.

பின்னர், வடநாட்டிலிருந்து தெற்கில் வந்த வைதிக ஆசாரங்களும் கிரியைகளும், வைதிகத் தெய்வங்களும் தமிழர்களது உள்ளத்தில் இடங்கொண்டன. தமிழ் மக்கள் வைதிகமதச் சார்பினராகி, அதன் கொள்கையிலே ஈடுபட்டு, இம்மைப் பயனைப் பெறுவதோடு அமையாது, மறுமைப் பயனையும் அடைவதில் கருத்துக் கொண்டனர். இதன் பின்னர், சமயப்பற்று முதிர்ந்து

குற்றியலுகரம்

ஒரு சொல்லின் இறுதியில் வரும் வல்லின மெய்களின் (க், ச், ட், த், ப், ற்) மேல் ‘உ’கரம் ஏறி வரும்போது (கு, சு, டு, து, பு, று) அவ்வுகரமானது முழுமையாக ஒலிக்காமல் குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறுகி ஒலிப்பதைக் குற்றியலுகரம் என்பர்.

(எ.டு.) பாக்கு, மூச்சு, வீடு, காது, உப்பு, ஆறு

ஆனால் தனிக்குறிலெழுத்தை அடுத்து வரும் வல்லின ‘உ’கரங்கள் இவ்வாறு குறுகி ஒலிப்பதில்லை.

(எ.டு.) பசு, மது, வடு

குற்றியலுகர வகைகள்

குற்றியலுகர எழுத்தின் முன்னால் வரும் எழுத்தின் அடிப்படையில் குற்றியலுகரத்தை ஆறு வகையாகப் பிரிப்பர். அவையாவன,

1) **நெடில்தொடர்க்குற்றியலுகரம்** : தனி நெடிலெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது (எ.டு.) ஆறு, காசு
2) **உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரம்** : உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. (எ.டு.) வரகு, வயிறு
3. **வன்தொடர்க்குற்றியலுகரம்** : வல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. (எ.டு.) பட்டு, முத்து
4. **மென்தொடர்க்குற்றியலுகரம்** : மெல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. (எ.டு.) சங்கு, பந்து
5. **இடைத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்** : இடையின எழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. (எ.டு.) மார்பு, சால்பு
6. **ஆய்தத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்** : ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. (எ.டு.) கஃசு, எஃகு

தமிழ் மக்கள் பக்தி பரவசராய் ஒழுகி வந்தனர். பக்தி - ஒழுக்கத்தோடு அமையாது, அதற்கு இன்றியமையா அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும். நல்லொழுக்கத்திலேயும் இவர்கள் மனம் நன்கு ஊன்றி நிலைத்தது. இதன் பின்னர் பக்தர்களுடைய அற்புதக் கதைகளில் விருப்பங்கொண்டு, மக்களது இயற்கைக்கு மேற்பட்ட பல இயல்புகளை மனோபாவனையினால் சித்திரிக்கத் தொடங்கினர். இச் சித்திரங்களும் பெரும்பாலும் சமயச்சார்பு பற்றியனவாகவே அமைந்தன. சமயத் தத்துவங்களையும் இவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தனர். இதனால், பொதுப்பட இவர்களுடைய ஆராய்ச்சியின் வன்மை நன்கு உரம்பெறுவதாயிற்று. இவ்வாராய்ச்சி வன்மை இவர்கள் இயற்றிய உரை நூல்களிலும் புலப்படுகின்றன. சமயம் பற்றிய பல துறைகளிலும் இவர்களது அறிவு சென்று பெருமையெய்தியது. ஆதிசங்கராச்சாரியர், ஸ்ரீ இராமானுஜாச்சாரியர் முதலியோர் இதற்குச் சான்றாவர். இங்ஙனம் அறிவின் பேரெல்லையை அடைந்த பிற்பாடு இவர்களுடைய சமயப்பற்றுச் சிறிது சிறிதாகக் குறையத் தொடங்கிற்று. இவ்வாறு குறைவதற்குப் புலவர்கள் இயற்றிய புராணங்களும் ஒரு முக்கிய காரணம். இவர்களுடைய கவித்வமும் சிறப்பு இன்றி, மதிப்பிழந்து வருவதாயிற்று. ஐரோப்பியர் வரவினாலும், அச்சு யந்திரப் பிரச்சாரத்தினாலும், ஆங்கிலச் செல்வாக்கினாலும் பூர்வ சரித்திர உணர்ச்சி நமக்கு மிகுந்தது. மேனாட்டு அறிவு சிறிது சிறிதாகப் பரவி ஒரு நூதன சக்தியை நமக்கு அளித்தது. பூர்வ இலக்கியங்களில் நமது கருத்துச் சென்றது. ஒரு புது வாழ்வு நிகழ்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

மங்கல வாழ்த்து

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நாளான்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் மகிழ்ந்துழி
யானை யெருத்தத் தணியிழையார் மேலிரீஇ
மாநகர்க் கீந்தார் மணம்
அவ்வழி
முரசியம்பின முருடதிர்ந்தன பணிலம் வெண்குடை
அரசெழுந்தார் படியெழுந்தன
வகலுண்மங்கல வணியெழுந்தது
மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து
நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்
வானூர் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் றகையாளைக் கோவலன்
மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணோன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனியர்
உரையினர் பாட்டின ரொசிந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதையர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முளைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
போதொடு விரிகூந்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்
காதலற் பிரியாமற் கவவுக்கை ஞெகிழாமல்
தீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
அங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னாளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினர்

(சிலப்பதிகாரம் - 1 : 1 : 41 - 64)

இந்நிலையே தேசியவுணர்ச்சி நம்மை ஆட்கொண்டது. பாரதியின் பாடல்கள் இத் தேசியவுணர்ச்சியைப் பொங்கியெழச் செய்தன. நமது நாடும் இலக்கியமும் உண்மையிலேயே மறு மலர்ச்சி அடைந்தன. இந்த மறுமலர்ச்சியில் பாரதி, தேசிக விநாயகம் பிள்ளை முதலியோரது கவிகளும், சில விஞ்ஞான நூல்களும் பற்பல வசன நூல்களும் தோன்றி அழகுசெய்கின் றன. நாட்டுப் பற்றும் விஞ்ஞான ஆர்வமும் தமிழர்கள் பண் பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களாக இப்போது அமைந்துள்ளன.

தன்னியல்பு கெடாது, காலகதியோடு ஒத்து இனிது செல் வதுதான் இப் பண்பாட்டின் இயற்கை. இந்த இயற்கைக்கு மாறாக நாம் முயன்றால் அது பயன்படுமா?

இலக்கியத்தின் வழியாகவும், மொழியின் வழியாகவும், தமிழ்மக்களுடைய பண்பாடு பலவகையிலும் திருந்தி மேம்பா டுற்றுச் செழித்து வந்திருப்பது மேற்கூறியவற்றால் விளங்கும்.

– எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை

எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை (1891 – 1956)

திருநெல்வேலியைச் சார்ந்தவர். சிறந்த ஆராய்ச்சியாளரான இவர் சங்க இலக்கியம் முழுமையும் பதிப்பித்தவர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'தமிழ் – லெக்ஸிகன்' என்ற அகராதித் தொகுப்புகளின் பதிப்பாசிரியராகவும், பல்கலைக்கழகத் தமிழாராய்ச்சித் துறைத்தலைவராகவும் பணியாற்றித் தமிழுலகிற்குப் பெருமை சேர்த்தவர், தமிழ்ச்சுடர்மணிகள், தமிழர் பண்பாடு, தமிழின் மறுமலர்ச்சி, காவியகாலம், இலக்கியச் சிந்தனைகள் போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரை **தமிழர் பண்பாடு** என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

செயல்பாடுகள்

- 'தமிழர் நாகரிகம் அன்றும் இன்றும்' எனும் தலைப்பில் குழுவிவாதம் நடத்திக் குறிப்புத் தயார் செய்க.
- கலித்தொகை குறிப்பிடும் பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கலந்துரையாடித் தொகுத்து எழுதுக.
- புதுமனை புகுவிழா, குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டு விழா, திருமணவிழா – இது போன்ற மங்கலவிழாக்களில் காணலாகும் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தொகுக்க.

இந்திர விழா

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
பலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்புமேம் படீஇய
ஓங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்
விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுள்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
அமரர் தலைவ னாங்கது நேர்ந்தது
கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனும்
இத்திறந் தத்த மியல்பினிற் காட்டும்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
அமயக் கணக்கரு மகலா ராகிக்
கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்
பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களும்
ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
வந்தொருங்கு குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் றுயரம்
விடுத்த பூதம் விழாக்கோண் மறப்பின்
மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி றிலங்க
இடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பை செய்திடும்
தொடுத்த பாசத்துத் தொல்பதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடும்
மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீண்டும்
ஆயிரங் கண்ணோன் விழாக்கால் கொள்கென
வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம்
கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி

தமிழரும் அவர்தம் கவின் கலைகளும்

கலைகளில் சிலவற்றைக் கவின்கலைகள் என வழங்குவது மரபு.

ஆங்கிலத்தில் ‘Fine Arts’ என்று இவற்றை வழங்குவதால் சிலர் இவற்றை நுண்கலைகள் என எழுதி வந்திருக்கின்றனர். ‘Fine’ எனப்படும் ஆங்கிலச் சொல் இந்நிலையில் நுட்பத்தைக் குறியாது அழகையும் தூய்மையையுமே முதலில் குறிக்கின்றது. பிரெஞ்சு மொழியில் ‘less beaux arts’ என்றும், இத்தாலிய மொழியில் ‘Parti belle’ என்றும் கூறப்பெறும் இப்பொருளைத் தமிழ் மொழியில் கவின் கலைகள் என்று வழங்குவது சாலவும் பொருந்தும். பாட்டிலும் இசையிலும், சிற்பத்திலும் ஓவியத்திலும் கூத்திலும் ஏனைய துறைகளிலும் எளிதில் அழகு தோன்றுதற்குத் துணைக் காரணங்கள் துணையாகின்றன. பகுத்திறிவும் இன்பத்துடன் இவற்றின்கண் நுகர்ச்சியின் தூய அனுபவத்திற்கோ எல்லையில்லை. எனவே, இவற்றைச் சிறப்பாகக் கவின் கலைகள் எனப் பெயரிட்டுப் போற்றிப் பயனெய்தி வருகின்றோம்.

- தனிநாயக அடிகள்

Specimen

ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கிற்
கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசுகடிப் பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்கென் றேத்தி
வானமும் மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னாகுக
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்
ஆயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற்
பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து
மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநாள்
இந்நகர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப்
பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதலிற்
றோரண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும்
பூரண கும்பமும் பொலம்பா லிகைகளும்
பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்
காய்க்குலைக் கமுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
பூக்கொடி வல்லியுங் கரும்பும் நடுமின்
பத்தி வேதிகைப் பசும்பொற் றூணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்
விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்
மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சேர்த்துமின்
நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்

தனிநாயக அடிகள் (1913 – 1980)

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர். உலகத் தமிழாராய்ச்சிக் கழகம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர். மலேசியாவில் முதன்முதலாக உலகத் தமிழ்மாநாட்டை நடத்தித் தமிழக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ்மொழி, இலக்கியம் உலகமெங்கும் ஆராய்வதற்குத் துணையாகும் வகையில் ஆங்கிலத்தில் “Tamil Culture” (தமிழ்ப்பண்பாடு) என்ற முத்திங்கள் இதழை நடத்தியவர். இப்பகுதி **தமிழ்த் தூது** – கட்டுரைக் கொத்து என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீ றாக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
ஆறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
தண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின்
ஒட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்றா மாக்க டம்முட னாயினும்
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்
தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளும்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரும்
நாலேழ் நாளினு நன்கறிந் தீரென
ஒளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவும்
களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முர சியம்பிப்
பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி
அணிவிழா வறைந்தன னகநகர் மருங்கென்.

– மணிமேகலை – விழாவறைக் காதை

உவமையணி

ஒன்றை அதன் தன்மை கொண்ட மற்றொன்றோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது உவமை எனப்படும். உவமையில் உவமானம், உவமேயம் என இரு பகுதிகள் அமையும். எது உவமிக்கப்படுகிறதோ அது உவமேயம்; எதனுடன் உவமிக்கப்படுகிறதோ அது உவமானம். உவமேயத்தையும் உவமானத்தையும் இணைக்க அவற்றின் இடையே ஒரு இணைப்புச் சொல் இடம்பெறும். இது உவமை உருபு எனப்படும். போல, அன்ன, ஒப்ப, புரைய, மான போன்றவை சில உவம உருபுகள்.
'பால் போன்ற நிலா' என்பதில்
பால் – உவமானம்; நிலா – உவமேயம்;
போன்ற – உவமை உருபு.
உவமையும் ஓர் இலக்கிய அணியாகும்.

செயல்பாடுகள்

- இந்திரவிழா போன்று நீவிர் கண்டுகளித்த ஏதேனும் விழா குறித்து விளக்கக் குறிப்பு எழுதுக.
- இந்திரவிழாவின் போது காவிரிப்பூம்பட்டினம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த விதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருணனைக் குறிப்பு எழுதுக.

யாரடா வெண்மணி தூணிலே நரசிம்மா...

முந்தி முதலாக...

தமிழ் நிகழ்த்துகலைகளின் மாபெரும் அடையாளம் தெருக்கூத்து. ஆனால் இக்கலை இன்று அழிவின் விளிம்பில் உள்ளது. தெருக்கூத்துக்கலை வளர்ச்சியை நோக்கித்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. மூன்று ஜமாத்துகள் உள்ள இடங்களில் இன்று ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட ஜமாத்துகள் உள்ளன. "தெருக்கூத்து" என்ற சொல் கொச்சையாக உள்ளது. இதனைக் "கட்டைக்கூத்து" என்றே அழைக்கலாம். தெருக்கூத்து வாத்தியார்கள் ஏக்கர் கணக்கில் விவசாய நிலங்களை வைத்துள்ளார்கள். நடிகர்களாக உள்ள நாங்கள் தான் நலிந்திருக்கிறோம். நலிந்தோருக்கான பென்ஷன்கூட எங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

புரிசை சம்பந்த தம்பிரான்

...இனி மறைந்த தெருக்கூத்துக் கலைஞர் புரிசை கண்ணப்பத் தம்பிரானின் மகன் சம்பந்தனின் வார்த்தைகள். . .

எத்தனை தலைமுறையாகத் தெருக்கூத்தை நிகழ்த்துகிறீர்கள்?

ஆரம்பத்தில் தாத்தா வீராசாமி தம்பிரான், இராகவ தம்பிரான், நடேசத்தம்பிரான் அடுத்து அப்பா கண்ணப்பத் தம்பிரான். இப்பொழுது நான் (சம்பந்தத் தம்பிரான்) என்று ஐந்து தலைமுறைகளாகத் தொடர்ந்து தெருக்கூத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். குடும்பத்தைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கடுத்து வேறு யாருமே கிடையாது. காரணம் எனக்குப் பெண் பிள்ளைகள் தான். ஆண் பிள்ளை கிடையாது. எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் "தெருக்கூத்து என்பது ஆண்களால் மட்டுமே நிகழ்த்தப்படுவதாகும்". தெருக்கூத்தில் பெண்கள் நடிப்பதில்லை என்பது அறிந்த செய்தி. ஆண்களே பெண் வேடங்களை ஏற்று நடிப்பார்கள்.

தெருக்கூத்தை முழுநேரத் தொழிலாகக் கொள்வதற்கு முன் எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்?

தாத்தா வீராசாமி தம்பிரான் தெருக்கூத்திற்கு முன் விவசாயத்தில் இருந்திருக்கிறார். அப்புறம் பாவைக்கூத்து

நடத்தியுள்ளார். அதற்குப் பின்தான் தெருக்கூத்திற்கு வந்திருக்கிறார். வீராசாமி தாத்தாவுக்குப் பின்னால் வந்தவர்கள் தெருக்கூத்தை மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

நீங்கள் நிகழ்த்தும் தெருக்கூத்தின் வடிவம் உங்கள் முன்னோர் நிகழ்த்திய வடிவம் போலவே இருக்கிறதா அல்லது மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதா?

வடிவமெல்லாம் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. இதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. ஆனால் உடை அலங்காரங்களில் கொஞ்சம் வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்போ கலர் துணியில பாவாடன்னு ஒன்று போடுறோம். முன்னர் சாயம் தோய்த்து போடுவாங்க. இதான் வித்தியாசம். அதே போல மார்புப் பதக்கத்தை இப்போ துணியாலயே தெச்சிக்கிறோம். ஆனா, முன்னயெல்லாம் மரத்தாலான கட்டையிலதான் மார்புப் பதக்கம் இருக்கும். அதேபோல் புஜம், முடி இதெல்லாம் துணியில் மணிகளை வைத்துத் தெச்சி ஆணியில் அடித்திருப்பார்கள். அடுத்து ஒரு கால கட்டத்தில் கண்ணாடியாக இருந்தது. அப்புறம் ஜிகினா போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இப்போதும் நாங்கள் கண்ணாடியிலேயேதான் போட்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரியான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

தெருக்கூத்திற்கு உங்களின் பங்களிப்பாக – சேர்க்கையாக எதைச் சொல்லலாம்?

நாங்கள் புதுசாக எதையும் சேர்க்கவில்லை. உடை அலங்காரம் மட்டும்தான். அப்புறம் கதையை வேண்டுமானால் மாற்றியிருப்போம். அதாவது எங்கள் பரம்பரையில் மகாபாரதக் கூத்தை மட்டும்தான் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள் இராமாயணக் கூத்தையும் நடத்தியிருக்கிறோம். அடுத்து தெனாலிராமன் கதையையும் கூத்தாக நிகழ்த்தியிருக்கிறோம். அப்புறம் ஜெர்மன் நாட்டினுடைய சார்க்சர்கில் கொலம்பியாவுடைய சிறுகதை. கா஁பிலிபார்க்சை பெரிய இறகுடைய வயோதிக மனிதன் என்று தமிழில் செய்தோம். அதில் பாட்டெல்லாம் அப்பாவுடையது. இயக்கம் மட்டும் நான் பண்ணினேன்.

ஒயிலாட்டம்

ஒயிலாட்டம் என்பது ஆண்கள் குழுவாக இணைந்து ஆடும் ஆட்டமாகும். குழுவினர் எல்லாரும் ஒரே நிறத்தில் தலைக்கட்டும் கைக்குட்டையும் கொண்டு இக்கலை நிகழ்த்தப்படுகிறது.

இக்கலை ஆண்மைத் தன்மை வெளிப்படும் அடவுகளைக் கொண்ட ஆட்டமாக உள்ளது என்று தொழில்முறையாக இக்கலையை நிகழ்த்துவோர் கூறுகின்றனர். ஒயில் என்ற சொல் அலங்காரம், ஒய்யாரம், அழகு, சாயல் எனப் பொருள் தருகிறது. எனவே ஒயிலாட்டம் என்பதன் பொருள் அழகுள்ள ஆட்டம் என்பதாகும்.

இக்கலை கோவில் திருவிழாவின் போதும் பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

இக்கலை தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உடையார்பட்டி, ஆலங்குளம் வட்டத்தில் இரதமுடையார் குளம், புளியம்பட்டி, நெல்லை சந்திப்பு போன்ற பகுதிகளிலும் மதுரைக்கு வடகிழக்கே அழகர்கோயிலின் அருகே வலையப்பட்டி கிராமத்திலும், திருச்சி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இலங்கையிலும் இக்கலை நடைபெறுகிறது.

ஆட்டக்காரர்கள் ஐந்தைந்து பேராக இரு வரிசையில் நின்று மொத்தம் பத்து பேர் அல்லது பன்னிரண்டு முதல் இருபது பேர் என இக்கலையை நிகழ்த்துகின்றனர். இக்கலையில் பெண்கள் பங்கேற்பதில்லை. பார்வையாளர்களாகவே உள்ளனர். வாய்ப்பகுதி தோலால் கட்டப்பட்ட குடம் (பானைத்தாளம்), தவில், சிங்கி, டோலக் போன்ற இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கலைஞர்கள் காலில் கட்டிய கச்சம் எனப்படும் சலங்கையும் இசையைத் தருகிறது. ஒயிலாட்டப் பாடல்களைப் பாடுபவர்களுக்கு ஆடத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. முன்பு ஒயிலாட்டத்தில் 'தப்பு' என்ற இசைக்கருவியும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இப்போது அதற்குப் பதிலாக பானைத்தாளம் இசைக்கப்படுகிறது. இத்தாள ஒலிகளுக்குக் கட்டுப்பாட்டை வழங்குவது சிங்கியாகும்.

தங்களின் தெருக்கூத்து பாணி குறித்து?

கூத்தில் வடக்கத்திப் பாணி, தெற்கத்திப் பாணி என்று இரண்டு உள்ளது. எங்களுடையது வடக்கத்திப் பாணி. வடக்கத்திப் பாணியாக இருந்தாலும் எங்க ளுடைய குழு மட்டும் தனியாகவே தெரியும். கார ணம் அந்தக் காலத்திலிருந்தே எங்கள் குழுவிற் கென்றே ஒரு தனியான நிலையினை கதாசிரியர் கள் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லலாம்: மற்றக் கலைஞர்கள் எங்கள் குழு வில் சேர்ந்தால் அவர்களால் எங்கள் அளவுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது. அதாவது, பாட்டுப் பாடு வது முதல் அடவுகள்போட்டு ஆடுதல் வரைக்கும் வித்தியாசமாக இருக்கும். அதான் வடக்கத்திப் பாணியிலேயே எங்களுடையது சற்று வித்தியாச மாக இருக்கும் என்றேன்.

நவீன நாடகத்தினால் கூத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அல்லது கூத்திற்கான பயன் என்ன?

அதாவது, அப்பா சொல்லிக் கொடுத்த பயிற்சி முறைக்கும் இப்பொழுது நான் சொல்லிக்கொடுக் கும் பயிற்சி முறைக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. இப் பொழுது எப்படி சுலபமாகக் கற்றுத் தரலாம்...? என் பதே நவீன நாடகத்தின் மூலம் எனக்கு ஏற்பட்ட தாக்கம் என்றும் சொல்லலாம். அதாவது முன்பு கிறிக்கி அடிக்கணும்னா என்ன பண்ணுவாங்க. எங் கக் குழுவுல வேதாசலம்னு ஒரு வாத்தியாரு இருந் தாரு. அவரு எனக்கு குரு மாதிரி. அவரு வேக வேகமா கிறிக்கி அடிச்சி அடிச்சி சொல்லிக் கொடுப்பாரு. ஆனா, நான் இப்ப சொல்லிக் கொடுக் கும் போது, எப்படிக் கால வெக்கணும் எப்படி வெச்சா வேகமா கிறிக்கி அடிக்கலாம்னு சொல்லித்தர்றேன். இது நவீன நாடகத் தோட தாக்கம்தான். அதே போல நவீன நாடகத்தோட எல்லாத் தாக்கமும் இருக்கு என்று சொல்ல முடியாது.

தெருக்கூத்தைக் கட்டைக்கூத்து என்கிறார்களே?

இல்லை; கட்டைக்கூத்து இல்லை. தெருக்கூத்து தான். சிலர் கட்டைக்கூத்து என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்

லுபவர்களின் அப்பா, தாத்தா எல்லோரும் தெருக் கூத்து என்றுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். ஆதிகாலத் திலிருந்தே எங்க அப்பா, அவருடைய அப்பா அவருடைய அப்பா. அதாவது, பாட்டன் முப்பாட் டன் காலத்திலிருந்தே இதற்குத் தெருக்கூத்து என்ப துதான் பெயர். இன்றைக்குத் தெருக்கூத்தை நாடகம், டிராமா, கட்டைக்கூத்து என்று சொன்னாலும் ஆதி முதலிருந்தே இதற்குத் தெருக்கூத்து என்பதுதான் பெயராக உள்ளது.

உங்கள் குழுவிற்கான கூத்துப் பிரதியை யார் உருவாக்குவது?

நாங்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக மகாபாரதக் கூத்தை நடத் திக்கொண்டு வருகிறோம். இங்கே செங்காட்டில் திருவேங்கட ரமணன் என்று ஒரு கதாசிரியர் இருந்தார். அவரிடம் நானும் அப்பாவும் சென்று மெட்டுக்களைச் சொல்லுவோம். அதாவது, இராமாயணம் என்று வைத்துக்கொண்டால், இந்திரஜித் கதை எப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும். எப்படி முடிக்க வேண்டும் என் பதை நாங்களே சொல்லிவிடுவோம். அவரும் நாங்கள் சொன் னதை வைத்துக்கொண்டு பாடல்களை எழுதிக்கொடுப்பார். இப் படித்தான் நாங்கள் பிரதிகளைக் கொண்டு வருவோம். 1985இல் இராமாயணக் கதையை எழுதினோம். அடுத்து பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதத்தை எழுதினோம். அதேபோல் ஜனார்த்தனன் என்று ஒரு கதாசிரியர் இரண்டு கதைகளை எழுதிக் கொடுத் தார். இப்படியாகக் கதாசிரியர்கள் பாடல்களை எழுதித்தருவார் கள். மெட்டெல்லாம் நாங்களே சொல்லுவோம். இப்பொழுது அந்தப் பாடல்களின் முழு உரிமையையும் நாங்களே வாங்கி விட்டோம். விரைவில் நூலாகக் கொண்டு வரப்போகிறோம்.

கூத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ஆடை ஆபரணங்களும் பெயரும் முக ஒப்பனைக்கான வண்ணங்களும் என் னென்ன?

கிரீடம், புஜம், பட்டம், முத்துச்சரம், காதுக்கட்டை, கன்னப் பூ, மீசை, வாக்குமாலை, தர்பார், மார்புப்பதக்கம், கைகட்டு, பாவாடை, சர்ட், பேண்ட், கால் பட்டை இவை யாவும் ஆடை ஆபரணங்கள். முக ஒப்பனையின் வண்ணங்கள் என்று பார்க்கும்பொழுது முத்து வெள்ளை, சிகப்பு, மஞ்சள், பச்சை, நீலம், செந்தூரம்; அடுத்து மை. அவ்வளவுதான்.

வினைமுற்று

ஒரு வினை அல்லது செயலை உணர்த்துவது வினைச்சொல்லாகும். வினைச்சொற்கள் வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சம் என மூன்று நிலைகளில் அமையும்.

வினைமுற்று : ஒரு வினை அல்லது செயல் முடிவு பெற்று வருவதைக் குறிக்கும் சொல் வினைமுற்று எனப்படும்.

(எ.டு) பாடினாள், ஓடினான், எழுதினார், வந்தேன், ஆடினோம், கற்றார்கள்

Specim

நீங்கள் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு வண்ணத்திற்கும் தனித் தனி அர்த்தம் உண்டா?

ஆமாம் உண்டு. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு அர்த்தம் உண்டு. அர்ச்சுனன் என்றால் பச்சை; கண்ணனுக்கு நீலம்; பீமனுக்குக் கருப்பு அல்லது கரும்பச்சை. மஞ்சளும் சிகப்பும் கலந்த வெந்தய வண்ணம் கர்ணனுக்கு. இப்படியாக ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வண்ணம் இருக்கிறது. இதே போல் அர்ச்சுனன் தபசு என்றால் உடல் முழுதும் விபூதி போட்டுக் கொண்டு வெள்ளையாக இருக்க வேண்டும்.

தெருக்கூத்தில் 'பெண்வேட' ஒப்பனை குறித்து.

ஆரம்பத்தில் எப்படி இருந்ததோ அப்படித்தான் இன்றைக்கும் பெண் வேடம் ஒப்பனை இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தலையில் கிரீடம் அணிந்திருந்தார்கள். தற்பொழுதோ எல்லாப் பெண்களைப் போல சாதாரணமாகவே உள்ளார்கள்.

கூத்தில் கட்டியக்காரனின் பண்பு குறித்து.

முன்பெல்லாம் கட்டியக்காரன் இதுவரைக்கும் (இடுப்புக்குக் கீழ்) மடிகட்டிக் கொண்டு வேட்டியைத் தார்ப்பாய்ச்சி கட்டிக்கொண்டு இருப்பான். இப்பொழுதோ பேண்ட் சர்ட் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறான். அவனுடைய பாத்திரம் என்பது ஒவ்வொரு நடிகனையும் அறிமுகப்படுத்துவதாகும். அடுத்து என்ன கூத்து, கூத்து நடக்கும் இடம், கூத்தை நடத்துகிற பெரியவர்கள் யார் யார் என்று சொல்லி அவர்களையெல்லாம் அறிமுகப்படுத்தி, நகைச்சுவையாக உரையாடுவது கட்டியக்காரனின் பண்பாகும்.

தெருக்கூத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இசைக் கருவிகள் குறித்து.

ஆரம்பத்தில் தோல் கருவிகள் இருந்ததென்று அப்பா சொல்லுவார். அதாவது சுருதி – கைப்பெட்டி இப்பொழுது ஆர்

வில்லுப்பாட்டு

போர்க் கருவிகளுள் ஒன்றான வில் போன்ற இசைக்கருவியால் நிகழ்த்தப்படும் கலை வில்லுப்பாட்டு. வில்லை இசைத்துக் கொண்டு நாட்டார் தெய்வக் கதைகளை வில்லுப்பாட்டுக் கலைஞர் இசையுடன் பாடி விளக்கம் தருவார். துணைக் கலைஞர்களும் தங்கள் இசைக்கருவிகளை மீட்டித் தலைமைக் கலைஞரின் பாட்டுக்குப் பின்பாட்டுப் பாடுவர்.

வில்லிசையின் தோற்றம் குறித்து ஆராய்ந்தவர்கள் கொல்லும் ஆயுதமான வில்லே இசைக்கருவியாகிய வில்லாக மாறியது என்றும், போர்க்களத்தில் வீரர்கள் களைப்பைத் தீர்க்க வில்லின் நாணைத் தட்டி மகிழ்ந்த நிலையே வில்லிசைக் கருவியானது என்றும் கூறுகின்றனர்.

மோனியம் (காலில் மிதிக்கிற பெடல்), மிருதங்கம், டோலக்கு, முகவீணை, தாளம் போன்றன. இதே முகவீணை திண்டிவனம் பக்கம் போனால் இருக்காது. ஏனென்றால் அங்கே தெற்கத்திப் பாணி. தெற்கத்திப் பாணியில் முகவீணையைப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். இதுதான் இரண்டு பாணிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. அதேபோல் நாம் மேடைக்குப் பின்னாலேயே மேக்கப் ரூமை வைத்திருப்போம். ஆனால், அவர்களோ (தெற்கத்திகாரர்கள்) கொஞ்சம் தூரமான இடத்தில் மேக்கப் ரூமை வைத்திருப்பார்கள்.

கூத்தில் ஒவ்வொரு நேரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ராகம் வரவேண்டும் என்கிற வரையறை ஏதும் உள்ளதா?

இப்பொழுது, இரணிய பிரகலாதன் என்கிற கதையை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் எந்த நேரத்தில் எந்த இராகம் வரவேண்டுமோ அந்த இராகத்தில்தான் கதாசிரியர் எழுதியிருப்பார். இப்பொழுது பூபாளம் என்றால் அது விடியக்காலைக்கும் வரும் சண்டைக்கும் வரும். ரொம்பவும் சாந்தமான சூழலிலும் வரும். அதாவது பிரகலாதனைப் பார்த்து

"யாரடா . . . உலகங்கள் அறிந்தவன் படைத்தவன்! நேராக நிறுத்துவாய் மைந்தா . . . ஆ . . . ஆ . . . இது கோபத்தோடு பாடுகிற பூபாளம். இதே போல்

யாரடா வெண்மணி தூணிலே நரசிம்மா . . . " என்பதும் பூபாளம் தான். இப்படியும் எந்தெந்த நேரத்திற்கு எப்படி எப்படி வர வேண்டும் என்றும் ஆசிரியர் எழுதியிருப்பார்.

நீங்கள் தெருக்கூத்து நிகழ்த்தும் சூழல்கள்?

கோவில் விசேஷங்களுக்கும் இறந்தவர்களின் காரிய சடங்கிற்கும் நடத்துகிறோம். இப்பொழுது கல்லூரி விழாக்களிலும் அடுத்து வெளிநாடுகளில் கலைநிகழ்ச்சிகளின்போதும் நடத்துகிறோம். ஆனால், தெருக்கூத்தில் கிடைக்கும் வருமானம் ஓரளவிற்குத்தான் போதுமானதாக உள்ளது.

இக்கருத்துகளுக்கு அரண் சேர்க்கும் வலுவான பிற சான்றுகளை இவ்வறிஞர்கள் தரவில்லை. 'வில்' என்ற போர்க்கருவியும், இந்த இசைக்கருவியும் அமைப்பில் ஒன்றாக இருப்பதாலும், இரண்டும் ஒரே பெயரைப் பெற்றிருப்பதாலும் இம்முடிவுகளுக்கு வருகின்றனர் என்றே கருத முடிகிறது.

வில்லிசையை உருவாக்கியவர் 15 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அரசப் புலவர் என்று சோமலெயும், அருதக்குட்டிப் புலவரே என்று மு. அருணாசலமும் கூறுகின்றனர். இதற்கு வலுவான ஆதாரக் கருத்துகள் ஏதும் இல்லை.

முக்கூடல் பள்ளு, தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது போன்ற இலக்கிய நூல்கள் வில்லிசைக்கலை நாட்டார் தெய்வக் கோவில்களில் நிகழ்த்தப் பட்டதைக் குறிப்பிடுகின்றன. இந்நூல்களின் காலத்தைக் கொண்டு இதனைக் கி.பி. 1550-ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்டது எனலாம்.

கூத்தில் திரைபிடித்தலின் தேவை என்ன?

ஒவ்வொரு வேடமும் வரும்போது திரை பிடிக்கப்படுகிறது. அந்தத் திரைக்குள் நடிகன் தனக்கு விருப்பப்பட்ட தேவதை யையோ அல்லது சாமியையோ நினைத்து சத்த மாகப் பாடல்பாடித் தன்னைத் தானே தயார்படுத் திக்கொள்கிறான். இப்பொழுது நாம் 'வார்ம்அப்' (warmup) செய்கிறோம் இல்லையா? அப்படித்தான் அது. சில கம்பெனிகளில் சிறிய துண்டு அல்லது டவலை வைத்துக்கூட திரைபோல் இரண்டு பேர் பிடிப்பது வழக்கம்.

திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தென் பகுதியிலும் காணப்படும் நாட்டார் தெய்வக் கோவில்களில் இக்கலை நிகழ்த்தப்படுகிறது. இக்கலை தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளில் கோவில் சாராத மேடைகளில் எப்போதாவது நிகழ்வதுண்டு. மேலும் கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம், கழக்கூட்டம், நெடுமங்காடு, கொல்லம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள நாட்டார் தெய்வக் கோவில்களிலும் இக்கலை நிகழ்த்தப்படுகிறது. 'வில்லுப்பாட்டு', 'வில்லு', 'வில்லடி', 'வில்லடிச்சான் பாட்டு', 'விற்பாட்டு' எனப் பல பெயர்களால் மக்கள் இக்கலையை அழைக்கின்றனர்.

தெருக்கூத்தில் நடிகருக்கும் பார்வையாளருக் கும் உள்ள உறவு?

எங்களுக்கும் பார்வையாளருக்கும் நெருக்க மான உறவுதான். நாங்கள் பார்வையாளர்களின் நடு வில் போவதும் அவர்கள் கூத்திற்குள் வருவதும் இயல்பே. அதேபோல் பார்வையாளர்கள் யாராவது தொடர்ந்து பேசினால் நாங்கள் கூத்தை நிறுத்தி விட்டுப் பார்ப்போம். அவர்கள் பேச்சை நிறுத்தி னால் மட்டுமே மீண்டும் தொடர்வோம். சில நேரங் களில் நாங்கள் ஏதாவது பாட்டை விட்டுவிட்டால் அவர்கள் நடுவில் வந்து யாம்பா சம்பந்தம், ஏம்பா அந்தப் பாட்ட வுட்டுட்ட. நீ நாலு வரியாச்சும் பாடி யிருக்கணும்பா என்று உரிமையாகச் சொல்லுவார் கள்.

தெருக்கூத்தின் இன்றைய நிலை?

தெருக்கூத்து நன்றாக வளர்ந்து பின்னாளில் தேய்ந்து இன்றைக்கு மீண்டும் வளர்ச்சியை நோக் கித்தான் போய்கொண்டிருக்கிறது. அதே போல் நடி கனும். அதாவது, எங்கள் தாத்தா காலத்தில் இந்தச் செய்யாறு பகுதியில் வெறுமனே மூன்றே கம்பெ னிகள்தான் இருந்தன. ஆனால் இன்றோ, ஐம்பதிற் கும் மேற்பட்ட கம்பெனிகள் உருவாகியிருப்பது வளர்ச்சிதானே. இப்பொழுது ஒரு நாடகப் பள்ளியை ஆரம்பிப்பதற்காக எங் கள் மன்றத்தின் மூலமாக ஓர் இடத்தினை வாங்கியிருக்கிறோம். இதுவரை கோயில்களிலும் வீடுகளிலுமே பயிற்சியை மேற்

specimen

கொண்ட நாங்கள் இனி இந்த இடத்தில்தான் பயிற்சியை மேற் கொள்வோம். இந்த இடம் எல்லா வகையான கலைப் பயிற்சிக ளுக்கும் இடமளிக்கும் தளமாக விளங்கும். தற்போது போதிய பொருளாதார வசதி இல்லாமையால் வேகமாக நடந்த கட்டடப் பணிகள் பாதியிலேயே நிற்கின்றன.

– சி. முத்துகந்தன்

சி. முத்துகந்தன்

சென்னையில் 1981-ல் பிறந்தவர். பட்டதாரியான இவர் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைத் தொகுப்புகள் என பல நூற்களை ஆக்கியுள்ளார். ‘செந்தலைக் குருவி’ காலாண்டிதழின் ஆசிரியர். ‘**கிறிக்கி**’ நூலிலிருந்து இப்பாடப்பகுதி இடம்பெறுகிறது.

செயல்பாடுகள்

- தெருக்கூத்துக் கலைஞருடனான நேர்காணல் மூலமாக நீங்கள் அறிந்த தெருக்கூத்தின் முக்கியக் கூறுகளைத் தொகுக்க.
- தொகுத்த கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பத்திரிகைக்கு ஒரு தலையங்கம் எழுதுக.
- நீங்கள் அறிந்த ஏதேனும் ஒரு நிகழ்த்துக் கலைஞருடன் நேர்காணல் நடத்துவதற்கான வினாநிரல் தயார் செய்க.

Specimen

படையணி

கேரளத்துக் கோவில்களில் உற்சவ காலங்களில் நடன வழிபாடாக நடத்தப்படும் ஒரு கிராமியக் கலைவடிவம் படையணி. இது கேரளத்திலுள்ள பலரும் அதிகம் பார்த்திராத – மிகவும் ஆவலுடன் பார்க்க விரும்பும் கலை வடிவமாகும்.

வெகு அபூர்வமான இந்தக் கலை வடிவம், கேரளத்தில் உள்ள பத்தனந்திட்டை, ஆலப்புழை போன்ற இடங்களில் அதிகமாகவும்; கொல்லம், கோட்டயம் போன்ற மாவட்டங்களில் ஒருசில இடங்களிலும் திருவிழாக் காலங்களில் நடத்தப்படுகிறது. படையணி நிகழ்ச்சி நடத்தப்படுவதை அறிந்து கேரளத்தின் இதர பாகங்களில் இருந்து இதைப் பார்ப்பதற்கென்றே பலரும் வருகிறார்கள்.

இந்தக் கிராமிய நடன வழிபாடு கேரளத்திலுள்ள பகவதி கோவில்களில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. சில கோவில்களில் ஏழு நாட்களும், சில கோவில்களில் பதினாறு நாட்களும், இன்னும் சில கோவில்களில் இருபத்தி எட்டு நாட்களும் இந்த நடன வழிபாடு நடக்கிறது.

படையணி என்றால் அணிவகுத்துச் செல்லும் படை என்று அர்த்தம். ஆனால் இந்தப் படையணி நடன வழிபாட்டில் கோலம் என்று மலையாளத்தில் கூறப்படும் ஒரு உருவத்தைத் தன் தலையில் பெரிய, உயரமான கிரீடம் போன்று அணிந்துகொண்டு, பல ஆட்கள் அணிவகுத்துப் போவதையே பார்க்கிறோம்.

இந்தக் 'கோலம்' என்பது, வழிபடும் தெய்வத்தின் உருவத்தை கமுகு(பாக்கு) மரத்தின் பாளைகளைக் கொண்டு செய்து, அதன்மேல் பல வண்ணங்களைத் தீட்டி உருவாக்குவதாகும். கேரளத்தில் தென்னை மரங்களைப் போலவே கமுகு மரங்களும் அதிகம். அதிலும் படையணி நடத்தப்படும் இடங்களில் மிக அதிகமாகக் காணப்

அறிவியலும் கலையும்

ஒரு மரத்தைப் பார்த்து இது நாற்பது அடி உயரம் உள்ளது என்பது அறிவியல்; இது வானளாவி உயர்ந்தது என்பது கலை. ஒரு கூட்டத்தைப் பார்த்து, இது ஏறக்குறைய நாற்பதாயிரம் மக்களைக் கொண்டது என்பது அறிவியல்; எள்விழ இடம் இல்லாமல் கூடிய கூட்டம் என்பது கலை.

உள்ளதை உள்ளவாறு அறிவிக்க முயல்வது அறிவியல். உள்ளதை உணர்ந்தவாறு உணர்த்துவது கலை. அறிவும் ஆராய்ச்சியும் கொண்டு வளர்வது அறிவியல். உணர்ச்சியும் கற்பனையும் கொண்டு வளர்வது கலை.

படும் இந்தக் கமுகு மரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பாளைகளால் அற்புதமான கலை வடிவங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். இந்தக் கோலங்களைக் கமுகு மரத்தின் பாளைகளையும் தென்னை மரத்தின் குருத்தோலைகளையும் கொண்டு தயாரிக்கிறார்கள். உபயோகப்படுத்தப்பட்ட பாளைகளின் எண்ணிக் கையைப் பொறுத்தே கோலத்தின் அளவைக் குறிக்கிறார்கள். உதாரணமாக 101 கோலம் என்றால், இதில் 101 பாளைகள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக் கின்றன என்று அர்த்தம். இவை அதிகபட்சமாக சுமார் 25 அடி உயரம் வரை செய்யப்படுகின்றன. மலையின் அமைப்பைக் குறிக்கும்படி முக்கோண வடிவத்தில் இவை செய்யப்படுகின்றன.

பத்தனந்திட்டை மலைகள் நிறைந்த பிரதேசம் (சபரிமலைக்குச் செல்பவர்கள் பலரும் பத்தனந் திட்டை வழியாகச் செல்கிறார்கள்). ஆலப்புழையில் கால்வாய்களும் ஆறுகளும் பல உண்டு.

இந்த இரண்டு இடங்களிலும் காணப்படும் இயற்கையின் வடிவங்களை – அழகை இந்தப் படையணி வழிபாட்டில் காணலாம் என்கிறார்கள் ஆராய்ச்சியாளர்கள். மலையின் உச்சியிலும் வானத் திலும் தேவர்களும், தெய்வங்களும் உறைவதாக நம்பப்படுகிறது. பூமியில் வசிப்பவர்கள் மனிதர்கள்.

உயரமான கோலங்கள் அணிந்து படையணி நடனம் ஆடுபவர் பூமியிலிருந்து வானத்தைத் தொட முயற்சி செய்கிறார் என்றும் வானத்திலும் மலையின் உச்சிகளிலும் உறையும் தெய்வங்களின் அருகில் சென்று அனுக்கிரகம் பெற்று வருகிறார் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

தங்களை வாழவைப்பதும் பாதுகாப்பதும் இந்த இயற்கை சக்திகளே என்றும்; அவற்றிற்கு நன்றி தெரிவிக்கவே இந்தப் படையணி நடன வழிபாடு என்றும் கூறுகிறார்கள். பெரும்பாலும் அறுவடை முடிந்ததும் பல கோவில்களில் இந்த வழிபாடு நடக்கிறது.

அறிவியலில் ஓர் உண்மையை விளக்க அதற்கு வடிவம் உண்டு. உண்மை விளங்கிய பிறகு அந்த வடிவம் தேவையற்றுப் போகின்றது. கலையிலோ, உணர்த்தப்படும் அனுபவமும் அதற்கு அமைந்த வடிவமும் பிரிக்க முடியாதவை.

ஒருமுறை ஆராய்ந்து அறிந்த பிறகு, மீண்டும் அதையே அறிவதில் ஆர்வம் இல்லாமல் செய்வது அறிவியல். ஒருமுறை உணர்ந்ததையே திரும்பத் திரும்ப உணர்ந்து இன்புறுமாறு தூண்டுவது கலை.

அறிவியல் பொருள்களை அவற்றின் தன்மைக்கு ஏற்பக் காணச் செய்கிறது. கலையோ அப் பொருள்கள் நம் உள்ளத்தே எழுப்பும் அழகுணர்ச்சியைக் கொண்டு காணச் செய்கிறது.

இலக்கியத்திறன்

மு. வரதராசனார் (1912–1974)

வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூரில் பிறந்தவர். புதினங்கள் பல படைத்து புதின இலக்கியப் பெருவேந்தராகத் திகழ்ந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர். இவரது அகல்விளக்கு என்ற நூல் சாகித்திய அகாடமி பரிசு பெற்றமை சிறப்பாகும். இவரது ஓவச் செய்தி என்ற நூல் இலக்கியத் திறனாய்வு நூலாகப் போற்றப்படுகிறது.

படையணியைப் பற்றிய தெய்வ நம்பிக்கை ஒருபுறம் இருக்க, கோலம் (உருவம்) அணிந்து படையணி நடனம் ஆடுபவர் நிகழ்த்தும் நடன அசைவுகள், கிராமங்களில் அறுவடை முடிந்து, தலையில் கட்டுக்கட்டாக அறுவடை செய்த நெற்கதிர்களைச் சுமந்துகொண்டு மெல்ல மெல்ல அங்கும் இங்கும் சாய்ந்து சாய்ந்து நடப்பதை நினைவுபடுத்துவது போலவும், இன்னும் சில நடன அசைவுகள் ஆலப்புழைக் காயல்களில் ஒரு கழையில் கட்டப்பட்டுக் காணப்படும் படகு ஒன்று காற்றில் அங்கும் இங்கும் அசைவதைப் போலவும் தோன்றும் என்றும் கலாரசிகர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். படையணி நடனத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த ஆராய்ச்சியாளர்களும் இந்தக் கருத்தை உறுதிப்படுத் துகிறார்கள்.

சிலருக்கு இந்தக் கோலங்களின் வடிவம் ‘தெய்யம்’ போன்று தோன்றினாலும் தெய்யமும் இந்தக் கோலங்களும் வித்தியாசமானவை. தெய்ய வடிவங்களைப் பார்த்தால் மனதில் பய உணர்வு உண்டாகும். இந்தக் கோல வடிவங்களைப் பார்த்தால் நமது முகத்தில் ஒரு புன்சிரிப்புத் தோன்றும். இந்தக் கோலங்களில் யக்ஷி, பக்ஷி, காலன், பைரவி, மருதா, ஆனமருதா, அந்தராயக்ஷி, சுந்தரயக்ஷி போன்று பல உருவங்கள் உண்டு.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பல கோலங்களிலும் ஏராளமான முகங்கள் சித்திரமாக வரையப்பட்டிருக்கும். இதைக் கண்டால் நமக்குச் சிரிப்புத்தான் உண்டாகும். வால்ட் டிஸ்னியின் கார்ட்டூன் படங்களில் காணப்படும் கதாபாத்திரங்களின் முகங்கள் போன்று காணப்படும்.

முட்டை வடிவ விழிகள், அவற்றின் ஓரத்தில் செருகிக் காணப்படும் பெரிய கருவிழிகள், கோரைப் பற்கள் போன்று காணப்பட்டாலும் சிரிக்கும் பற்கள், விசித்திரமான வடிவத்தில் இருக்கும். மூக்கு, நெற்றியின் நடுவிலும் விழி போன்ற ஒன்று. பொருத்தமான இடங்களில் மஞ்சள், கருப்பு, வெள்ளை, காவி வண்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கும். அசல் மஞ்சள் பொடியையும், கரித்துண்டு பொடியையும் செங்கல் பொடியையும் சுண்ணாம்பையும் வண்ணங்களாக உபயோகிக்கிறார்கள்.

முக்கோண வடிவத்தில் உள்ள அமைப்பின் வெளிப் பக்கத்தில் சந்தன நிறத்தில் காணப்படும் இளம் குருத்தோலை களைச் (தென்னையிலிருந்து) செவ்வக வடிவில் நீளமாக வெட்டி, ஒரே அளவில், காட்சியளிக்கும்படி பொருத்துவார்கள். இந்தக்

குருத்தோலைகள் பார்ப்பவர்களின் கண்களுக்கு விருந்தாக அமையும். அவை காற்றில் அசையும் அழகே அழகு! தீப்பந்தங்களின் ஒளியில் பொன்னென மின்னும்.

இதன் கீழே சிவப்பும், மஞ்சள் நிறமும் கலந்த வட்டங்கள். அதன் கீழே சுற்றிலும் ஏராளமான சிறிய முகங்கள். நடுவிலும் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகச் சற்று இடைவெளிவிட்டு முகங்கள். உயரத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி, முகங்களின் எண்ணிக்கையும் கூடும்.

வெயிலில் வாடிப்போகாமல் இருக்க, நிகழ்ச்சி நடத்தப்படும் தினத்தின் காலை நேரத்தில்தான் இதைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். இவர்கள் செய்வதை வேடிக்கை பார்க்க ஒரு கூட்டம் காணப்படும்.

இந்தக் கோலங்களை வடிவமைப்பவர்கள் காளகா என்னும் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். இதனைத் தயாரிப்பதில் கிராமத்தில் உள்ள அத்தனை கலைஞர்களும் பங்கு கொள்வார்கள்.

படையணி நடனத்தை நிகழ்த்துவது ஒரு குறிப்பிட்ட நாயர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். கோலங்களைத் தனது தலையில் அணிந்து தூக்கி வருபவர் அதை அணிவதற்கு முன்பு கடுமையான விரதங்களை மேற்கொள்ளுவார்.

பிறகு கோலத்தை அணிந்து மெல்ல மெல்ல நடந்து வருவார். சில இடங்களில் நடனம் ஆடுவார். தப்பு, தாளம் வாசிக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் செண்டையும் வாசிக்கப்படுகிறது.

இந்த நடனத்தின்போது வாசிக்கப்படும் தாளங்கள் ஏற்படுத்தும் ஓசைகளை இதர கலைவடிவங்களில் கேட்க முடியாது என்கிறார்கள். நடனம் ஆடுபவரும் சில சமயங்களில் தன் வாயினாலேயே ஜதி போன்று சில வற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆடுகிறார். படையணி பற்றிய பல பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன.

கோலங்களைத் தாங்கி வருபவரின் அருகில் ஒருசிலர் சில சிரிப்பூட்டும் முகங்களை மட்டும் முகங்களில் அணிந்து கொண்டு பார்வையாளர்களிடம் நகைச் சுவையாகப் பேசி, அவர்களைச் சிரிக்க வைக்கிறார்கள்.

தெய்யம்

கேரள மாநிலத்தின் வடக்குப் பகுதிகளான கண்ணூர், காசர்கோடு மாவட்டங்களில் நடத்தப்படும் பண்பாட்டுக் கலைவடிவம் தெய்யம். இக்கலை பாரம்பரிய மரபையும், கிராமியப் பண்பையும் கொண்டு நிகழ்த்தப்படுகிறது. பேய், பூதம், வீர மரணமடைந்தோர், சமூக சீர்திருத் தவாதிகள் போன்றோரை நினைவுகூரும் விதமாக அவர்களைப் போலவே வேடமிட்டு ஆடுதலே தெய்யம். அதாவது நாட்டார் தெய்வங்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்ற சில சிறுதெய்வங்களின் வேடங்களைப் புனைந்து ஆடுதல். ‘தெய்வம்’ என்னும் சொல் உருமாறி ‘தெய்யம்’ என்று கூறப்படுகிறது. பகவதி (அம்மன்) கோயில்கள், காவு குல தெய்வக் கோயில்கள் (தரவாட்டு தெய்வக் கோயில்கள்) போன்ற இடங்களில் இக்கலை ஆண்டுகொருமுறை நடத்தப் படுகிறது.

தெய்வத் தோற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வேடம் அணிபவன் மிகையான ஒப்பனை, ஆடை மற்றும் அணிகலன்களை அணிகிறான். அலங்காரத்தில் அதிக அளவில் சிவப்பு வண்ணமும் சிறிய அளவில் கறுப்பு, வெள்ளை வண்ணங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பல நகைச்சுவைக் கதைகள் கூறப்படுகின்றன. இவற்றில் ஜாதி சம்பந்தப்பட்ட நகைச்சுவை சம்பவங்களும் கள் குடிப்போர் நடந்துகொள்ளும் விதம் பற்றியும் பெரிய மனிதர்களாக மதிக்கப்படுபவர்கள் வைத்திருக்கும் ரகசியத் தொடர் புகள் அம்பலமாவதைத் தெரிவித்தும் நகைச்சுவைக் கதைகள் கூறப்படுகின்றன.

சில படையணி நிகழ்ச்சிகளில் தெய்வ சம்பந்தமான கதைகளும், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத (தோற்றமும் முடிவும் இல்லாத) நிலை பற்றியும் கதைகள் கூறப்படு கின்றன; பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன.

ஒரு சில இடங்களில் இந்தப் படையணி தாரிகனை வதம் செய்துவிட்டு ஆவேசத்துடன் தோன்றும் பத்ர காளியைச் சாந்தப்படுத்தி மகிழ்விக்க நடத்தப்படும் நடனவழிபாடே என்றும் கூறுகிறார்கள். கோலங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவது பெரும்பாலும் உற்சவம் முடியும் தினத்தில்தான். இதனை வலிய படையணி என்று கூறுகிறார்கள்.

பைரவி போன்ற கோலங்கள் மிகவும் அதிகமான உயரங்களில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்தப் படையணி நடன வழிபாடு சில நோய்களைத் தீர்க்கவும் உதவு கிறது என்று நம்புகிறார்கள். இந்த நடன வழிபாடு நிகழ்ச்சி யால் காக்காய் வலிப்பு நோய் தீரும் என்று நம்பப்படுகிறது. இயற்கைக்கும். மனிதனுக்கும் உள்ள உறவை வலுப் படுத்துவது படையணி நடன வழிபாடு. சுற்றுப்புறச் சூழல் களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வழிபாடு படையணி. மனிதனின் மனத்தை மேம்படுத்தும் வழிபாடு படையணி. அற்புதமான – வித்தியாசமான – மனதைக் கவரும் கலை வடிவம் படையணி. பத்தனந்திட்டையைச் சேர்ந்த கடம்மனிட்டா, காடாலி மங்கலம் போன்ற இடங்களில் உள்ள பல பகவதி கோவில்களில் பிப்ரவரி முதல் ஏப்ரல் மாதம் வரை இந்தப் படையணி நடன வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுகிறது. வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது நேரில் சென்று பார்த்து மகிழுங்கள்.

முக ஒப்பனையை 'பிராக்கெழுத்து' என்றும் 'சங்கெழுத்து' என்றும் கூறுவர். இடையில் அணியும் ஆபரணம் 'வெட்டோடை' எனப்படுகிறது. காலில் சிலம்பு அணிவர். பெண் தெய்வ வேடங்களின்போது மட்டும் மார்பில் கச்சை அணியப்படுகிறது. தலையில் தெச்சிப் பூ, தென்னை ஓலை போன்றவற்றால் ஆன மிகப்பெரிய தலையணி (கிரீடம்) வைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வகையான அலங்காரம் பார்வையாளர்களுக்கு தெய்வத்தின் தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

தெய்வத்தின் அருள் பெறுவதற்காக முதலில் தோற்றப்பாட்டு பாடப்படுகிறது. தோற்றப்பாட்டு முடிந்து மூன்று அல்லது நான்கு மணிநேர இடைவெளிக்குப் பிறகு தெய்ய ஆட்டம் தொடங்கும். இந்த இடைப்பட்ட நேரத்தில் தெய்வ அருள் பெற்றதற்கேற்ப (ஆண் – பெண் தெய்வம்) அலங்காரம் செய்யப்படுகிறது. முச்சிலோட்டு பகவதி, கண்ணங்காட்டு பகவதி, பராளியம்மா, கதியனூர் வீரன், குறத்தி என்பன தெய்யத்தில் காணலாகும் சில வகைகள்.

கமலநாதன்

திருவனந்தபுரத் தமிழரான இவரது இயற்பெயர் இரவீந்திரன். இவர் ஒரு சுற்றுலாப் பிரியர். இமயம் முதல் குமரி வரை சுற்றியவர். கலைக்குடும்பத்தில் பிறந்த இவரது கேரளத்து கோவில் கலைகள் என்ற நூலில் படையணியும் ஒன்று. பயனுள்ள கட்டுரைகள், பக்திக் கட்டுரைகள், பயணக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் என்று பலவிதமான படைப்புகளைப் பிரபல பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து எழுதி வந்தவர். இக்கட்டுரை **கேரளத்து கோவில் கலைகள்** என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

செயல்பாடுகள்

- ஊடகங்களின் உதவியுடன் மறையும் நிலையில் இருக்கும் கலைகளின் புகைப்படங்களைத் திரட்டி வகுப்பறையில் ஒரு புகைப்படக் கண்காட்சி நடத்துங்கள்.
- தெய்யம், படையணி எனும் கலைகளை ஒப்பிட்டு 'நாட்டுப்புறவியல்' என்னும் சிற்றிதழில் வெளியிடுவதற்கான விமர்சனக் கட்டுரை ஒன்று தயார் செய்க.
- பண்பாட்டுத்துறை சார்பாக நடைபெறும் கருத்தரங்கில் பங்கேற்க 'பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பே கலைகள்' என்னும் தலைப்பில் கருத்தரங்கக் கட்டுரை தயார் செய்க.

specimen